

گزارش مجمع عمومی " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری "

در تاریخ 87/1/23 مجمع عمومی کمیته هماهنگی... با حضور حدود 100 نفر از اعضا و مهمانان برگزار گردید. تعدادی از اعضا نیز که به دلایلی نتوانسته بودند در مجمع شرکت کنند با دادن وکالت به بعضی از اعضا بطور غیر مستقیم در مجمع شرکت داشتند. ابتدا مجمع با يك دقیقه سکوت به یاد جانبختگان راه آزادی طبقه کارگر و سپس تبریک به مناسبت آزادی محمود صالحی، با تأکید بر نقش ارزنده ی " کمیته ی دفاع از محمود صالحی"، شروع بکار نمود و سپس مباحث زیر به ترتیب در دستور کار قرار گرفت:

1- گزارش هیئت اجرایی و بحث در مورد آن

2- سرزماندهی جدید و بحران کمیته هماهنگی ...

3- بحث در مورد اساسنامه پیشنهادی

4- انتخاب هیئت اجرایی جدید

سپس، گزارش هیئت اجرایی توسط یکی از اعضای آن به مجمع داده شد. در این رابطه نقاط قوت و ضعف هیئت اجرایی مورد بحث قرار گرفت تا در آینده از این تجربیات استفاده شود. بطور کلی شرکت فعال کمیته هماهنگی در شورای همکاری، فعالیت در راستای برگزاری مراسم اول ماه مه سال گذشته، فعالیت و تلاش برای پایان دادن به بحران کمیته هماهنگی از جمله نقاط قوت هیئت اجرایی بود که به آن اشاره شد، در این گزارش هم چنین با اشاره به شرکت اعضا در بوخی از اعتراضات کارگری، کم کاری و ضعف کمیته در کمک به ایجاد تشکلهای کارگری از جمله نقاط ضعفی بود که مورد اشاره قرار گرفت. حاضرین پس از استماع جمعبندی و گزارش مختصر هیئت اجرایی، آن را مورد انتقاد قرار داده و بعضی از اعضا آن را ناکافی دانستند. همچنین کم کاری بعضی از اعضا ی هیئت اجرایی نیز مورد انتقاد قرار گرفت.

در مورد سازماندهی و بحران در کمیته هماهنگی مدت زیادی بحث شد. بعضی از اعضا با اشاره به طولانی شدن مباحث جاری در کمیته، پرداختن به چنین مباحثی را جزو دستوردهای کمیته دانسته، چرا که طرح آن مباحث موجب مرزبندی با نگاه انحرافی در کمیته ی هماهنگی شد. اما ادامه ی بیش از حد بحران و تاخیر در برگزاری مجمع عمومی باعث شد تا نیروی کمیته هماهنگی تا حدود زیادی گرفته شود و نتواند جایگاه واقعی خود را در جنبش کارگری داشته باشد. بعضی از اعضا نیز بر غیر ضروری بودن و طولانی شدن مباحث معترض بودند و بر ضرورت قرار گرفتن کمیته هماهنگی در بطن جنبش کارگری تأکید داشتند. بسیاری از اعضا بر این مسئله که می بایست بحران را تمام شده دانست و بجای پرداختن به م جادلات فکری، با اعضای که عملا از کمیته هماهنگی خارج شده اند، بر ضرورت حضور در اعتراضات کارگری در راستای کمک به ایجاد تشکل های کارگری تأکید داشتند.

اعضا بر ضد سرمایه داری بودن تشکل تأکید داشته و تعبیر غلط اعضای خارج شده از کمیته را مورد نقد قرار داد ه و در حد زمان ممکن به آن پرداختند. هم چنین تفاوت کمیته هماهنگی با احزاب و تشکلهای فرمیستی از جانب بعضی از رفقا مطرح و

توضیح داده شد و در مورد اینکه کمیته هماهنگی چگونه باید در راستای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری فعالیت نماید و این مسئله را بطور واقعی و عملی در دستور کار خود قرار دهد در جمع حاضرین بحث شد.

با توجه به بحران داخلی کمیته ی هماهنگی و عدم اتخاذ سیاستی مبنی بر پذیرش تقاضای عضویت در کمیته، مجمع تصمیم گرفت، با رفع بحران و تصویب اساسنامه ی پیشنهادی، در جهت پذیرش اعضای جدید از تمام ظرفیت هایش در راستای اهداف جنبش کارگری و تشکل پذیری آن استفاده نماید. با این توضیح که کمیته هماهنگی، باید هم چنان موقعیت خود را به عنوان تشکلی بستر ساز برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری حفظ نماید.

در مورد اساسنامه پیشنهادی ابتدا در رابطه با تغییر نام کمیته هماهنگی که در این اساسنامه آمده بود بحث شد. اساسنامه پیشنهادی نام "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری" را به "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" تغییر داده بود، و دلیل آن را تأکیدی بر این امر می دانست که، کمیته هماهنگی نمی خواهد با برخورد از بالا و به جای تشکل های کارگری فعالیت نماید، بلکه در راستای ایجاد آن می تواند و باید به تشکل پذیری کارگران کمک نماید. هم چنین در ادامه ی مباحث مربوط به نام کمیته ی هماهنگی، تعدادی از اعضاء از تغییر این نام در اساسنامه ی پیشنهادی دفاع کردند، اعضاء مذکور با تأکید بر این که ایجاد تشکل کارگری با مشارکت محوری و مؤثر خود کارگران امکان پذیر است، بر این نکته تأکید داشتند که: نام کمیته ی هماهنگی نباید به صورتی باشد که تداعی کننده ی ایجاد تشکل کارگری، توسط این کمیته تلقی شود. اعضاء در دفاع از تغییرات مزبور خواهان تغییر نام کمیته از " کمیته ی هماهنگی برای- ایجاد تشکل کارگری-" به " کمیته ی هماهنگی - برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری- شدند، این تغییر نام با رای اکثریت اعضا به تصویب رسید.

در ادامه ی مباحث، حول تغییرات اساسنامه ای، تعدادی از اعضاء با اشاره به خلاء فعالیت های مربوط به زنان کارگر، پیشنهاد تشکیل کمیسیون زنان را مطرح نموده و خواهان قرار گرفتن این کمیسیون در ساختار کمیته ی هماهنگی شدند. این پیشنهاد مورد استقبال اعضاء حاضر قرار گرفت. هم چنین پیشنهاد ایجاد کمیته ای برای هر استان از طرف اعضا رد شد.

اساسنامه ی پیشنهادی پس از بحث و بررسی و اصلاحات لازم به تصویب مجمع رسید. این مجمع در ادامه با انتخاب اعضاء هیئت اجرایی اصلی و علی البدل و بازرسین در یک فضای صمیمی و با امید به پیروزی جنبش کارگری به کار خود پایان داد.

" هیئت اجرایی کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری "

" اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری "

امروزه حق ایجاد، تشکل، یکی از بدیهی ترین و شناخته شده ترین حقوق مسلم کارگران در سراسر دنیاست. در دنیای امروز، کارگران تشکل های خود را با کسب اجازه از دولت ها ایجاد نمی کنند. آنان هر زمان که لازم ببینند به ایجاد تشکل های کارگری، بدون اجازه از دولت اقدام می نمایند و دولت ها نیز طبق استانداردهای جهانی تنها وظیفه دارند که آن تشکل ها را ثبت نموده و به رسمیت بشناسند.

دولت ایران اما به رغم عضویت در سازمان جهانی کار و با وجود مقابله نامه های 87 و 98 در آن سازمان در ارتباط با آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری (غیر دولتی و غیرکارفرمایی) همه جا در مقابل این مطالبه ی برحق کارگران مانع ایجاد می کند و با تمام توان در مقابل آن می ایستد. لذا در ایران، کارگران از حق داشتن تشکل های آزاد، مستقل و طبقاتی خویش محرومند. با این وجود آنان نشان داده اند که حاضر نیستند تحت هر شرایطی از این سیاست ضد کارگری تبعیت نمایند. و هر کجا که بتوانند تشکل های مورد نظر خود را با اتکاء به نیروی خود ایجاد خواهند کرد.

در همین رابطه و در راستای اصل پایه ای آزادی ایجاد هرگونه تشکل مستقل و طبقاتی کارگران، ما نیز به عنوان جمعی از کارگران و فعالان کارگری " کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " را ایجاد کرده ایم تا ضمن یاری به شکل گیری انواع تشکل های آزاد، مستقل و طبقاتی کارگران، از راه های گوناگون و استقبال از تشکل یابی آنان، به سهم خویش، در ایجاد ارتباط و هماهنگی های لازم میان تشکل های موجود، جهت یکپارچگی و وحدت جنبش کارگری، تا رسیدن به تشکل سراسری و طبقاتی کارگران، و دستیابی به اهداف مندرج در ماده ی 4 این اساسنامه تلاش و فعالیت نمائیم.

از نظر ما، مناسب ترین ساختار برای تشکل های کارگری، ساختار شورایی است. اما بر این باوریم که انواع دیگر تشکل های کارگری، مانند سندیکا ها، کمیته ها، انجمن ها، ... مشروط بر این که وابسته به دولت و کارفرمایان نباشند، نیز می توانند در راستای یکپارچگی و وحدت جنبش کارگری مشارکت نموده، با ساز و کار آن همراه و هم سو گردند.

فصل اول- نام و تعریف

ماده 1- نام این تشکل " کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " است که از این پس در این اساسنامه به اختصار " کمیته ی هماهنگی " می شود.

ماده 2- کمیته ی هماهنگی، جمع متشکلی از کارگران و فعالان کارگری است که برای تحقق اهداف مندرج در ماده ی 4 این اساسنامه فعالیت و مبارزه می کند.

ماده 3- حوزه ی فعالیت کمیته ی هماهنگی در ارتباط با جنبش کارگری ایران می باشد.

فصل دوم- اهداف

ماده 4- کمیته ی هماهنگی، همراه با جنبش کارگری ایران، و در کنار بخش های مختلف این جنبش و تشکل های زیربسط و فعال در آن، برای احقاق حقوق و منافع کارگران و مزدبگیران تحت ستم، بهبود وضعیت زندگی و معیشت آنان، برابری حقوق زنان و مردان، لغو کار کودکان و به رسمیت شناختن حقوق انسانی آنان و سرانجام از میان برداشتن همه ی نابرابری های بشری و استثمار انسان از انسان، که به نوبه ی خود رهایی از مصائب و مشقات زندگی بشری از قبیل بیکاری، فقر، بی حقوقی، اعتیاد، فساد و تن فروشی،

- سرکوب آزادی های مدنی و اجتماعی و... را به دنبال می آورد، فعالیت و مبارزه می کند، و اساساً به همین منظور تشکیل گردیده است. کمیته ی هماهنگی، به سهم خویش، در شرایط موجود این اهداف را از راه های زیر پیگیری می کند:
- 1-4- کمک به بستر سازی و اشاعه ی فرهنگ و روحیه ی تشکل پذیری در میان کارگران از راه های مختلف از جمله تبلیغ، ترویج، آموزش و مساعدت به ایجاد تشکل های فرهنگی، هنری، ورزشی و زنان کارگر در محلات و... و همچنین تشکل های مستقل کارگری، در مراکز تولیدی و خدماتی کارگران و محلات و مراکز زندگی و نشو و نماي آنان، و در همین رابطه، گسترش این تشکل ها و فعالیت ها، از طریق ایجاد ارتباط و هماهنگی لازم میان آن ها و انتقال تجربیات و دستاوردهای مبارزات روزمره و تاریخی جنبش کارگری، در میان بخش ها و رشته های مختلف کارگری و حمایت از تحركات و اعتراضات کارگران، از قبیل اعتصابات، تجمعات، راهپیمایی ها و اقدام به کنترل کارخانه ها به ویژه کارخانه ها و مراکز بحران زده ی تولیدی و خدماتی و نظایر آن ها.
- 2-4- فراهم نمودن زمینه های گذار از اشکال غیر علنی فعالیت، به شکل های فعالیت علنی، متناسب با توازن قوای طبقاتی و همراه با درایت، شکیبایی و پختگی لازم، برای بسیج هر چه بیشتر توده ی کارگر جهت یکپارچگی و وحدت در جنبش کارگری ایران، به انحاء و طرق مختلف، از جمله ایجاد شرایط مساعد برای فعالان کارگری صاحب نفوذ و مورد اعتماد کارگران، در عرصه ی علنی مبارزه ی طبقاتی و محیط های کار و زیست.
- 3-4- ارتباط با سایر جنبش های اجتماعی مانند جنبش زنان و دانشجویان، در جهت کمک به ایجاد تشکل های مستقل و مرتبط با این جنبش ها و حمایت موثر از آنان

فصل سوم- عضویت و وظایف اعضا

- ماده 5- عضویت کلیه ی کارگران و فعالان کارگری در "کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" آزاد است و هیچ کس را نمی توان به قبول عضویت در آن مجبور و یا از قبول آن منع کرد.
- ماده 6- هر کارگر یا فعال کارگری که اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی را بپذیرد، حق عضویت بپردازد و متعهد شود که برای تحقق اهداف آن مبارزه کند، می تواند به عضویت کمیته ی هماهنگی درآید.
- تبصره 1: کسی که عضویت کمیته ی هماهنگی را می پذیرد، متعهد می شود که در قبال مسئولیت ها و وظایف محوله پاسخگو باشد
- تبصره 2: اعضای کمیته ی هماهنگی در شرایط موجود از محدوده ی جغرافیایی ایران عضوگیری می شوند.
- ماده 7- تمام اعضای کمیته ی هماهنگی می توانند در جلسات عمومی آن شرکت کنند و در تمام تصمیم گیری های آن نقش داشته باشند، انتخاب کنند و انتخاب شوند. همه ی اعضای کمیته ی هماهنگی از حق رأی مساوی برخوردارند.
- ماده 8- کمیته ی هماهنگی خود را موظف می داند که از هر کارگر یا فعال کارگری که در جریان مبارزه برای احقاق حقوق کارگران و به کرسی نشاندن خواست ها و مطالبات آنان از کار اخراج یا بازداشت شده باشند، اعم از این که عضو کمیته ی هماهنگی باشند یا نباشند، به تناسب توان و مقدورات خویش دفاع نماید. این دفاع باید حتی المقدور تلاش کمیته برای بازگشت به کار کارگر اخراج شده و یا آزادی از زندان کارگران و فعالان کارگری زندانی را از راه های مختلف، از جمله بسیج کارگران برای حمایت از آن ها، جلب پشتیبانی کارگری سازمان های کارگری جهانی، شکایت به نهادهای حقوقی داخلی و بین المللی، گرفتن وکیل برای آنان و نیز کمک به خانواده های شان را از جوانب مختلف در بر بگیرد.
- ماده 9- اعضای کمیته ی هماهنگی موظفند به طور منظم در جلسات عمومی آن شرکت کنند و هر ماه حق عضویت بپردازند.
- تبصره: چنان چه هر یک از اعضاء بدون عذر موجه در جلسات عمومی آن شرکت نکنند و یا حق عضویت نپردازد در مرتبه ی اول به آن ها تذکر داده می شود. و در صورتی که بدون عذر موجه برای بار دوم در جلسه ی عمومی شرکت نکنند و یا حق عضویت

نپردازد، عضویت آنان لغو می شود. پذیرش مجدد عضویت این افراد مستلزم تأیید و تصویب اکثریت نسبی اعضای کمیته ی هماهنگی می باشد.

ماده 10- هر عضو کمیته ی هماهنگی حق دارد در هر زمان، به صلاحدید خود استعفا کند و آن را آزادانه به اطلاع کمیته برساند.
ماده 11- هرگاه به تشخیص دو سوم اعضای کمیته ی هماهنگی، عضوی فاقد شرایط عضویت شده باشد، عضویت وی لغو می شود. در صورت وقوع چنین امری، شخص مورد نظر حق دفاع از خود را در بالاترین رکن تشکیلاتی این کمیته- مجمع عمومی- دارا خواهد بود.

فصل چهارم- ارکان تشکیلاتی

ماده 12- ارکان تشکیلاتی کمیته ی هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری عبارتند از: 1- مجمع عمومی- 2- هیئت اجرایی - بازرسان.

ماده 13- مجمع عمومی، عالی ترین رکن تشکیلاتی کمیته ی هماهنگی و به این اعتبار مهم ترین مرجع تصمیم گیری آن به شمار می رود. مجمع عمومی به دو شکل عادی و فوق العاده برگزار می گردد.

ماده 14- مجمع عمومی عادی به روال معمول، در پایان یک دوره ی یکساله ی فعالیت کمیته ی هماهنگی تشکیل شده و وظایف و اختیارات ذیل را بر عهده دارد:

1- برنامه ریزی و تعیین خط مشی کلی و سالانه ی کمیته، در فاصله ی بین دو مجمع عمومی عادی.

2- تصویب اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی و اصلاح یا تغییر کلیات یا بندهایی از آن، در مواقع ضروری.

3- بررسی گزارشات، اظهار نظرات و مجموعه ی عملکرد هیئت اجرایی، بازرس یا بازرسان کمیته، و دیگر اعضای آن، و اتخاذ تصمیمات مقتضی در این رابطه.

4- انتخاب هیئت اجرایی و بازرس یا بازرسان کمیته.

5- بررسی وضعیت مالی کمیته ی هماهنگی و تصویب تراز مالی آن.

6- تعیین نشریه و ایجاد سایت، به منظور درج نوشته ها و مقالات کمیته ی هماهنگی در آن.

7- تعیین میزان حق عضویت ماهانه ی اعضای کمیته ی هماهنگی.

8- تصمیم گیری در خصوص انحلال کمیته ی هماهنگی و انتخاب هیئت تسویه.

9- تأیید یا تصویب همکاری با دیگر تشکل های کارگری (به اشکال مختلف) و یا پایان دادن به همکاری با آنان.

ماده 15- جلسات مجمع عمومی عادی، با حضور نصف بعلاوه ی یک اعضای کمیته رسمیت خواهد یافت. در صورتی که نشست سالانه(عادی)، برای بار اول به حد نصاب لازم- نصف به اضافه ی یک- نرسد، جلسه ی بعدی آن، با فاصله ی 60 روز تشکیل، و این بار با حضور حداقل یک سوم اعضای کمیته ی هماهنگی رسمیت خواهد داشت. تصمیمات این نشست نیز با حضور اکثریت نسبی اعضای حاضر در جلسه، رسمی خواهد بود.

تبصره: در صورتی که هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی، از دعوت اعضا برای برگزاری نشست مجمع عمومی عادی یا سالانه ی کمیته، در حول و حوش موعد مقرر، استنکاف ورزد، این مجمع می تواند به دعوت بازرس یا بازرسان کمیته، و یا یک سوم از اعضای آن، تشکیل گردد.

ماده 16- مجمع عمومی فوق العاده:

این مجمع در صورت نیاز، بنا به دعوت هیئت اجرایی، بازرسان و یا یک سوم از اعضای کمیته ی هماهنگی، در رابطه با حل فوری و عاجل مشکل یا مشکلاتی که بوضوح سیر طبیعی و منطقی حرکت این کمیته را دچار کم تحرکی یا اخلال نموده است تشکیل می گردد. بنابراین، مجمع عمومی فوق العاده پس از تشکیل، بطور طبیعی می بایست موضوع یا موضوعاتی را که در واقع موجبات اصلی فراخوان جلسه یا جلسات این مجمع را فراهم نموده است در دستور کار خود قرار داده و بیشترین وقت جلسه را به آن اختصاص دهد. علاوه بر این، مجمع عمومی فوق العاده می تواند در خصوص مسایل و موضوعات ذیل نیز اتخاذ تصمیم نماید:

- 1- بررسی اظهار نظرات، گزارشات و مجموعه ی عملکرد هیئت اجرایی، بازرسان یا بازرسان کمیته و دیگر اعضای آن، و اتخاذ تصمیم در مورد تمامی آن موارد.

- 2- اصلاح و تغییر کلیات و یا بندهایی از اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی، برحسب ضرورت.

- 3- عزل کلیه ی اعضای هیئت اجرایی و یا تعدادی از آن ها.

- 4- عزل بازرسان یا بازرسان کمیته.

- 5- ترمیم یا جایگزینی اعضای هیئت اجرایی و بازرسان کمیته، در صورت نیاز.

- 6- تأیید و یا تغییر احتمالی میزان حق عضویت ماهیانه ی اعضا.

- 7- تأیید یا تصویب همکاری با دیگر تشکل های کارگری (به اشکال مختلف) و یا پایان دادن به همکاری با آنان.

- 8- انحلال کمیته ی هماهنگی و انتخاب هیئتی برای پیگیری و به فرجام رساندن کار.

ماده 17- جلسات مجمع عمومی فوق العاده با حضور حداقل دو سوم اعضای کمیته ی هماهنگی، رسمیت می یابد و تصمیمات آن نیز با حداقل دو سوم آراء حاضر رسمی و نافذ خواهد بود.

تبصره: چنان چه نشست مجمع عمومی فوق العاده، برای بار اول به حد نصاب لازم نرسد، جلسه ی بعدی به فاصله ی 60 روز تشکیل و با حضور حداقل نصف بعلاوه ی یک اعضا رسمیت خواهد یافت. تصمیمات این نشست (نشست دوم) نیز با اکثریت حداقل دو سوم آراء اعضای حاضر در جلسه، معتبر و نافذ خواهد بود.

ماده 18- اخذ رأی در مجامع عمومی، به جز در مواردی که در اساسنامه پیش بینی شده است، با تصمیم اکثریت نسبی اعضای حاضر در جلسه، به صورت مخفی و یا علنی خواهد بود.

ماده 19- اعضایی که به دلایل مختلف نمی توانند در مجامع عمومی شرکت کنند، می توانند نمایندگی خود را کتباً به عضو دیگری واگذار نمایند.

تبصره: هر یک از اعضای حاضر در مجمع، تنها می تواند نمایندگی یک نفر از اعضای غایب را بپذیرد. عضو حاضر در مجمع می بایست نامه ی کتبی عضو غایب را در اولین فرصت به هیئت رئیسه ی مجمع تحویل دهد.

ماده 20- انتخاب اعضای هیئت اجرایی و بازرسان یا بازرسان کمیته، با رأی مخفی صورت خواهد گرفت.

ماده 21- ترتیب اداره ی جلسات مجامع عمومی:

- 1- مجامع عمومی توسط هیئت رئیسه ای مرکب از: یک رئیس، دو منشی و دو نفر ناظر اداره می شود. این اشخاص از بین اعضای حاضر در جلسه، با اکثریت آراء انتخاب می شوند.

- 2- هرگاه شور و اخذ تصمیم در خصوص یکی از موضوعات مهم و اصلی مجمع خاتمه نیابد و تصمیم گیری و اخذ نتیجه در آن مورد از اهمیت ویژه و عاجلی برخوردار باشد، در این صورت هیئت رئیسه ی مجمع می تواند با تأیید و تصویب اعضاء حاضر در جلسه، ادامه ی کار را به نشست بعدی مجمع که حداکثر تا یک ماه پس از نشست اول تشکیل خواهد شد، موکول نماید و در جلسه ی مورد نظر، کار را به اتمام برساند. حد نصاب لازم برای رسمیت یافتن جلسه ی بعدی مجمع، همان حد نصاب جلسه ی قبل خواهد بود.

- 3- از مذاکرات و تصمیمات مجامع عمومی صورت جلسه ای توسط منشیان جلسه تنظیم و به امضای هیئت رئیسه خواهد رسید.

4- تمامی صورت جلسات، لیست اسامی اعضای حاضر در مجمع، اعلام نتایج انتخابات و تأیید صحت آن ها نیز باید به امضای هیئت رئیسه ی مجمع برسد.

5- مجمع عمومی، در واقع نماینده ی قانونی کلیه ی اعضای کمیته ی هماهنگی می باشند و تصمیمات آن در مورد همه ی اعضای کمیته، اعم از حاضرین یا غائبین در جلسات مجمع نافذ و معتبر خواهد بود.

فصل پنجم- هیئت اجرایی، طرز تشکیل، وظایف و اختیارات

ماده 22- هیئت اجرایی، پس از مجمع عمومی، بالاترین نهاد تصمیم گیری کمیته ی هماهنگی است، که بر همین اساس کلیه ی امور و فعالیت های مربوط به این کمیته را، در رابطه با مسایل جنبش کارگری، در فاصله ی بین دو مجمع عمومی عادی، براساس مفاد اساسنامه و تصمیمات متخذه از جانب مجمع عمومی عادی و فوق العاده اداره و سرپرستی می نماید.

ماده 23- تعداد اعضای اصلی هیئت اجرایی در شرایط حاضر 9 نفر و تعداد اعضای علی البدل آن 2 نفر می باشند که برای مدت یک سال، از میان اعضای کمیته ی هماهنگی، در مجمع عمومی، انتخاب می شوند.

تبصره 1: تعداد اعضای هیئت اجرایی می تواند تحت اوضاع و موقعیت های متفاوت تغییر کند.

ماده 24- وظایف هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی به شرح زیر می باشد:

1- هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی، برای اداره و سرپرستی کلیه ی امور و فعالیت های مربوط به این کمیته و نظارت بر حسن اجرای آن، جلساتی را در هر ماه برگزار خواهد کرد. جلسات هیئت اجرایی با حضور حداقل دو سوم اعضای آن، رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت نصف بعلاوه ی یک آراء حاضر، رسمی و معتبر خواهد بود.

تبصره: این هیئت همچنین به منظور هماهنگی بیشتر در بخشهای مختلف فعالیت های این کمیته ، و نظارت بر حسن اجرای آن ها ، هر فصل یکبار جلساتی را با حضور نمایندگان کمیته های مناطق برگزار خواهد کرد.

2- اداره ی نشریه و سایت اینترنتی کمیته ی هماهنگی.

3- تصمیم به همکاری با دیگر تشکل های کارگری- به اشکال و صور مختلف- و یا پایان دادن به همکاری با آنان.

4- هیئت اجرایی همچنین از میان اعضای خود فردی را تحت عنوان سخنگوی کمیته ی هماهنگی، با وظیفه ی اعلام مواضع این کمیته، در چهارچوب اسناد پایه ای و مصوبات جلسات مجمع عمومی عادی و فوق العاده ی آن، انتخاب می کند.

5- هیئت اجرایی منتخب، در اولین جلسه ای که حداکثر تا بیست روز پس از قطعی شدن انتخابات تشکیل می شود، زیر مجموعه هایی با نام کمیسیون (مثل کمیسیون ارتباطات، کمیسیون تبلیغات و انتشارات، کمیسیون تشکیلات، کمیسیون آموزش، کمیسیون زنان و...) تشکیل و مسئولین آن ها را برای انجام فعالیت های معین انتخاب می کند. مسئولین هر یک از این کمیسیون ها نیز موظفند که هر ماه گزارشی از فعالیت های خود را کتباً به هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی ارائه دهند.

6- هیئت اجرایی منتخب کمیته ی هماهنگی همچنین مکلف است تا حداقل یک ماه قبل از پایان دوره ی یکساله ی فعالیت خود، اعضای این کمیته را از تاریخ تشکیل جلسات مجمع عمومی- اعم از مجمع عمومی عادی یا فوق العاده- مطلع سازد و از آنان برای شرکت در جلسات یاد شده دعوت به عمل آورد.

تبصره 1- انتخاب مجدد اعضای هیئت اجرایی، برای دوره های مختلف، بلامانع خواهد بود.

تبصره 2- تا تعیین هیئت اجرایی جدید، کلیه ی مسئولیت های کمیته، بر عهده ی اعضای هیئت اجرایی قبلی خواهد بود.

تبصره 3- غیبت اعضای هیئت اجرایی، در دو جلسه ی متوالی، یا چهار جلسه ی متناوب، بدون عذر موجه، موجبات لغو عضویت عضو مورد نظر را از هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی خواهد کرد. در صورت وقوع چنین اتفاقی، اعضای علی البدل هیئت اجرایی

می توانند به نسبت بیشترین آرای که در مجمع عمومی کسب کرده اند، به ترتیب جایگزین عضو یا اعضای لغو عضویت شده در هیئت اجرایی گردند.

تبصره 4- تشخیص موجه یا غیر موجه بودن غیبت عضو یا اعضای غایب، بر عهده هیئت اجرایی خواهد بود.

فصل ششم- کمیته های مناطق

ماده 25- برای تأثیرگذاری و دخالت بیشتر اعضا در روند تصمیم گیری کمیته ی هماهنگی، این کمیته به شش منطقه ی شمال، جنوب، شرق، غرب، مرکز و منطقه ی تهران تقسیم می شود.

ماده 26- هر یک از مناطق فوق، بوسیله ی هیئت های اجرایی منطقه ی مورد نظر خود اداره و سرپرستی می شوند. بالاترین رکن تشکیلاتی کمیته های مناطق، جلسات عمومی اعضای آن است که بر حسب شرایط و موقعیت منطقه، تعیین خواهد شد.

ماده 27- وظایف و اختیارات هیئت های اجرایی کمیته های مناطق، در مجموع متناسب با روح حاکم بر برنامه ها و ضوابط کمیته ی هماهنگی و عبارت خواهد بود از: اداره و سرپرستی کلیه امور این کمیته ها و نظارت بر حسن اجرای آن ها، اعم از انتخاب هیئت های اجرایی مناطق، تنظیم نشست های جلسات عمومی اعضای آن، بررسی گزارش ها، اظهار نظرات و عملکرد اعضای این کمیته ها، بررسی وضعیت مالی آن ها و در صورت لزوم، عزل و جایگزینی کلیه ی اعضای هیئت اجرایی و یا تعدادی از آن ها و به ویژه رعایت بندها و موادی از اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی، از جمله ماده ی 22 و 23 آن، همراه با تبصره های ماده ی 24 اساسنامه و تبصره هایی از مواد 28 و 31.

به طور مشخص:

1- هیئت اجرایی کمیته های مناطق، برای اداره و سرپرستی منطقه ی یاد شده و فعالیت های مربوط به آن و نظارت بر حسن اجرای آن ها، جلساتی را در هر ماه برگزار خواهد کرد. جلسات یاد شده با حضور حداقل دو سوم اعضای آن، رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت نصف بعلاوه ی یک آراء حاضرین رسمی و معتبر خواهد بود.

2- هیئت اجرایی منتخب منطقه، در اولین جلسه ای که حداکثر تا بیست روز پس از قطعی شدن انتخابات تشکیل می شود، زیر مجموعه هایی به روال فعالیت هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی با نام کمیسیون های منطقه تشکیل خواهد داد.

3- هیئت اجرایی منتخب کمیته های مناطق، همچنین مکلف خواهند بود، تا حداقل یک ماه قبل از پایان دوره ی یکساله ی فعالیت های خود، اعضای کمیته های مناطق را از تاریخ تشکیل مجامع عمومی خود مطلع سازند و از آنان برای شرکت در جلسات یاد شده دعوت به عمل آورند.

تبصره: انتشار نشریه و ایجاد سایت، تنها در حوزه ی اختیارات هیئت اجرایی کمیته ی هماهنگی خواهد بود.

فصل هفتم- بازرسان، طرز تشکیل، وظایف و اختیارات آن

ماده 28- کمیته ی هماهنگی در جهت پیشبرد هر چه بهتر و اصولی تر فعالیت های کارگری خویش، از طریق مجامع عمومی، تعداد 1 نفر را به عنوان بازرس اصلی و تعداد 1 نفر را به عنوان بازرس علی البدل، برای مدت یک سال انتخاب می نماید. تبصره: انتخاب مجدد بازرسان بلامانع خواهد بود.

ماده 29- وظایف و اختیارات بازرس یا بازرسان کمیته عبارتند از:

1- اقدام برای فراخوان و تشکیل مجامع عمومی- اعم از عادی یا فوق العاده- در صورت نیاز به تشکیل آن، مطابق تبصره ی یک ماده ی 15 و ماده ی 16 اساسنامه ی کمیته ی هماهنگی.

2- رسیدگی به شکایات اعضاء و تهیه ی گزارش از آن ها، برای ارائه به هیئت اجرایی و یا مجامع عمومی.

- 3- رسیدگی به گزارش های مالی کمیته و گواهی صحت آن ها، جهت ارائه به مجامع عمومی.
- 4- رسیدگی به دفاتر، اوراق و اسناد کمیته ی هماهنگی- اعم از اسناد مالی و... و نظارت بر حفظ و نگهداری آن ها.
- 5- تهیه و تنظیم گزارش از عملکرد بازرسان، هیئت اجرایی و یا تنی چند از اعضای آن و ارائه ی آن به مجامع عمومی کمیته ی هماهنگی.

فصل هشتم- امور مالی کمیته ی هماهنگی

ماده 31- هیئت اجرایی همچنین مکلف است حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از انتخابات حسابی را با امضای مشترک 2 نفر(مسئول امور مالی و یکی از اعضای منتخب هیئت اجرایی) در یکی از بانک های کشور باز نموده و وجوه متعلق به کمیته ی هماهنگی را به حساب مورد نظر واریز نماید.

تبصره: برداشت از حساب بانکی کمیته ی هماهنگی، با امضای مسئول امور مالی کمیته و عضو منتخب هیئت اجرایی و همچنین مهر کمیته معتبر خواهد بود.

ماده 31- مجموعه ی امور مالی کمیته ی هماهنگی و مسئولیت های آن برعهده ی مسئول مالی این کمیته می باشد. اهم وظایف و مسئولیت های آن عبارتند از:

- 1- تهیه و تنظیم دفاتر مخصوص مالی و حفظ و نگهداری آن ها به نحو احسن.
  - 2- دریافت و جمع آوری حق عضویت اعضاء و کمک های مالی به کمیته ی هماهنگی، در قبال تحویل رسید به آن ها.
  - 3- رسیدگی و نظارت بر مجموعه ی عملکرد مالی کمیته.
  - 4- رسیدگی و نظارت بر کلیه ی اموال و دارایی های کمیته ی هماهنگی و حفظ وجوه و اسناد مالی این کمیته، و همچنین پیش بینی بودجه ی سال آتی و تسلیم آن به هیئت اجرایی و بازرسان کمیته.
  - 5- تهیه و تنظیم تراز مالی کمیته ی هماهنگی جهت ارائه به هیئت اجرایی و بازرسان کمیته.
  - 6- رسیدگی و نظارت بر اسناد و مدارک ارائه شده در مورد مجموعه ی دریافت ها و پرداخت ها، اعم از حق عضویت اعضاء و کمک های مالی به کمیته ی هماهنگی.
- تبصره: مسئول امور مالی موظف است در هر مورد بنا به تقاضای بازرس یا بازرسان، کلیه ی دفاتر و اسناد مالی کمیته ی هماهنگی را برای رسیدگی در اختیار آنان قرار دهد.

فصل نهم- انحلال

- ماده 32- در صورتی که کمیته ی هماهنگی به هر دلیل، منحل شود، اموال منقول و غیر منقول آن با رأی اکثریت اعضاء، صرف اهداف مشابه کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری خواهد شد.
- ماده 33- این اساسنامه با یک مقدمه، 9 فصل، 33 ماده و 16 تبصره در مجمع عمومی مورخه ی 1387/1/23 کمیته ی هماهنگی به تصویب رسید. بدین وسیله اساسنامه ی قبلی این کمیته به تاریخ 1385/1/25 ملغی اعلام می گردد.